

BÌNH AN

Tôi sinh ra và lớn lên trong một gia đình thờ cúng ông bà.

Đến khi trưởng thành, tôi quen anh - một tín đồ Tin Lành và thấy anh trung tín trong đời sống đạo nên tôi thích. Anh khuyên tôi tìm hiểu về Tin Lành của Chúa Giê-xu và đưa tôi đi nhà thờ vào mỗi Chúa Nhật.

Khi chúng tôi chuẩn bị kết hôn, tôi đã bằng lòng tiếp nhận Chúa tại Hội Thánh đường Trần Hưng Đạo, Sài Gòn. Sau lớp giáo lý căn bản, tôi nhận thánh lễ báp tem năm 1993 tại Hội Thánh này. Thật ra lúc đó tôi tin Chúa Giê-xu vì nghĩ rằng lấy chồng thì phải theo đạo chồng. Và lại tôi rất thần phục đời sống trung tín của anh và hy vọng sẽ có đời sống như anh sau này.

Sau khi kết hôn, chúng tôi lao vào công việc làm ăn từ nhỏ đến lớn, dần dần việc đi nhà thờ đối với tôi chỉ là một nghi lễ. Còn anh càng thành công thì càng ham mê thú vui cho bản thân, mất dần đời sống trung tín ban đầu; anh đến nhà thờ như một hình thức về tôn giáo. Càng ngày tôi càng thấy anh mất dần con người Tin Lành ban đầu. Những đau khổ anh gây cho tôi càng thêm nhiều. Tôi giận hờn, trách móc anh, người hướng dẫn tôi tin Chúa Giê-xu mà đời sống thật tệ hại. Tôi mất niềm tin nơi chồng, cũng không có đức tin nơi Chúa Giê-xu.

Trong lúc buồn khổ, đau đớn, không biết tin vào đâu, tôi nghe lời rủ rê đi lung tung, chùa bà gì cũng đi, quỳ lạy gì cũng làm; nhưng lại thấy đời sống tâm linh mình và đời sống gia đình không tốt hơn mà lại tệ hơn.

Khi quá tuổi 40, tôi bắt đầu nghĩ nhiều về đời sống tâm linh, ý nghĩa của cuộc đời và khi chết tôi sẽ ra sao. Tôi nghe, đọc, tìm hiểu về Phật Pháp

Tây Tạng; nhưng vẫn không tìm được những gì mình cần và cũng không tìm hiểu thêm gì về Chúa Giê-xu.

Rồi biến cố cuộc đời ập đến: gia đình, bất hạnh, thất bại, khốn khó, oan ức, bị lừa gạt đến cùng một lúc. Lúc đó, tôi không còn biết mình là ai nữa, bị những cơn hoang loạn, gào thét như người điên. Tháng 7 năm 2012 tôi quyết định rời Việt nam qua sống tại Sydney, Úc.

Không hiểu sao lúc đau đớn, khủng hoảng, tôi nghĩ đến Chúa Giê-xu. Tôi đã khóc rất nhiều, cầu nguyện xin Chúa tha tội lỗi tôi, dù trước đây tôi chưa từng bao giờ cầu nguyện. Điều lạ lùng đã xảy ra, từ tâm trí đến thể xác tôi thấy nhẹ nhàng làm sao, giống như tôi vừa trút đi được gánh nặng ngàn cân. Sau hôm đó, tôi bắt đầu tìm hiểu Chúa Giê-xu. Tôi nghe thánh ca, bắt đầu đọc Kinh Thánh mỗi ngày và bắt đầu cầu nguyện. Tôi biết những khổ đau, bất hạnh hôm nay sẽ không giải quyết ngay tức khắc; nhưng tôi chỉ xin Chúa cho tôi bình an để vượt qua những thử thách của mình.

Tôi đã tìm đến với Hội Thánh Tin Lành Tình Thương để được thờ phượng với tất cả tấm lòng, chứ không phải như trước đây đến nhà thờ cho có lệ. Cảm tạ ơn Chúa đã cho tôi đến với Hội Thánh mà tôi mong muốn. Tôi đã gặp ông Mục Sư giảng dạy lời Chúa cho tôi được hiểu rõ thêm, sự thăm viếng của Bà làm cho tôi được khích lệ rất nhiều. Tôi đã gặp được chị Ánh Nga và nhóm nhỏ Giô-suê, học thêm nhiều lời Chúa từ Kinh Thánh. Những điều mà trước đây tôi đã tìm, nay được biết có tất cả trong Kinh Thánh.

Hai mươi ba năm trước đây tôi được báp tem nhưng tôi có Chúa Giê-xu thực thụ hai mươi nay tháng mà thôi. Thật đáng tiếc cho tôi mất hơn hai mươi một năm mới có được Chúa. Nhưng tôi tin rằng vẫn chưa trễ, vì sự nhân từ Chúa vẫn yêu thương, tha thứ, Ngài vẫn chọn tôi làm con cái Ngài.

Những khó khăn đã được Chúa Giê-xu giải quyết từng bước. Chúa cho tôi bình an, vui mừng trong Chúa. Tình yêu Chúa trong tôi mỗi ngày một lớn dần. Giờ đây tôi được Chúa đổi mới. Những điều kỳ diệu Chúa ban cho trong hai mươi tháng qua thật quá sức tưởng tượng. Tôi cảm tạ ơn Chúa vô cùng.

Lý Thị Thu Hương

Làm chứng tại nhà thờ Tin Lành Tình Thương
Chúa nhật 06/11/2016.